

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo pro confessoribus Constantinus leges sanxerit. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA

Romanorum, sibi ipsi subiicit: ut non modo Deum omnibus, qui in imperii sui finibus continebantur palam prædicare cepit, verum etiam, vniuersum mundum gubernaculis singularis potestatis, quæ Romanorum dittonis erat propria, præclare admodum administravit. Malorum porro quæ antea cunctos mortales oppræsserant, metus sublatus fuit, & qui antè fracto animo & demisso fuerunt, hilari vultu, obtutuque læto alter alterum aspererunt. Tum choreis & hymnis primum Deum summum omnium regem esse prædicarunt: Deinde victorem Constantinum, eiusque filios modestissimos, deoque charos Cæsares, acclamationibus continuis extulerunt. Erat iam veterum malorum & impietatis cuiusque obliuio: iam suavis præsentium bonorum usus & oblectatio: iam iucunda expectatio futurorum.

Quomodo pro confessoribus Constantinus leges sanxerit.

CAP. XX.

IAm apud nos, sicut etiam pridem apud eos, qui alteram orbis partem obtinent, imperatoris decreta, plena humanitatis diuulgata: iam leges, quæ & claram sanctionem erga Deum significationem dare, & non obscura bonorum cuiusque generis indicia, cuiusque oculis subiicere videbantur: neque solum provincialibus, cuiusque nationis ea, quæ erant ad vitam accommodata utiliaque, largitæ sunt, sed etiam dei ecclesiis, quæ conuenientia putabantur, rite præscripserunt. Nam primum omnium, illos qui à præfectis cuiusque provincie, propterea quod idolis immolare recusauerant, è patriæ finibus pulsati, inque exilium eiectioni fuissent domum reuocarunt: Deinde eos, qui curiis eandem ob causam essent adiudicati ministeriis liberarunt: præceperuntque ut qui fuissent facultatibus dispoliati, eas denuo reciperent. Quinetiam qui tempore persecutionis animi tolerantia in tormentis pro deo perferendis nobilitati, aut metallis excrucianti addicti, aut ad insulas incolendas condænati, aut ad publica opera obeunda vi compulsi fuissent, per easdem leges istis omnibus miseris ex insperato fuere liberati.

liberati. Eos etiam, qui propter constantem pietatis confessionem essent de militaris dignitatis gradu deiectioni, benignitas imperatoris ex ea contumelia rursus euocavit: libera optione data, vel ædes recipiendi, & prioribus honoris ornamentis potiundi cum dignitate, vel vita tranquilla contentis, ætatem ab omnibus ministeriis vacuam degendi: Eosque item qui fuissent ad muliebria officia seruiliter obeunda, quo dedecore & ignominia afficerentur condemnati, pari ratione atque cæteros liberavit.

*Quomodo etiam pro martyribus leges tulerit,
& bonis ecclesiasticis.*

CAP. XXI.

ATque ista fuere de iis hominibus, qui hæc incommoda sustinuisent, imperatoris edicto sancita. De facultatibus autem piorum, qui in persecutione mortem obiissent, definite etiam præscripsit imperatoris lex. Nam sanctorum Dei Martyrum fortunas, qui in fidei confessione supremum vitæ diem egissent, a cognatis possideri præcepit. Quod si nullus ipsis superesset sanguinis communiõne coniunctus, vt ecclesiæ eorum hæreditates adirent. Porro autem, quæ bona Christianorum antea in ærarium relata, & ex eo, aut venditione, aut gratuito ad aliorum usum abalienata fuissent, quæve in illo ipso adhuc reperta essent, Dominis denuo debere reddi munificum imperatoris edictum in mandatis dedit. Atque benignæ imperatoris leges passim diuulgatæ, non solum ecclesiæ dei & populo Christiano tot tantaque beneficia præstiterunt. Verum etiam infidelibus populis, & cunctis gentibus, alia præterea multitudine prope infinita, imperatoris magnificentia elargita est.

Quantopere populorum animos recreauerit.

CAP. XXII.

VNde omnes, qui in nostris regionibus auditione solum accepissent ea, quæ iam antè fuerant in altera parte imperii Romani gesta, eosque qui istis affecti fuissent beneficiis, beatos putarent optarentque, vt ipsi tandè paribus potirentur, cū eadè ipsis etiam ante ocu-